

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
Datum: 17. februar 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orie, predsjedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. februara 2011.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVU SIMATOVIĆEVE ODBRANE
ZA ODOBRENJE DA ULOŽI ŽALBU (BABIĆ)**

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Branioci Jovice Stanišića

g. Wayne Jordash
g. Geert-Jan Alexander Knoops

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

I. PROCEDURALNI KONTEKST

1. Dana 23. decembra 2010. godine Simatovićeva odbrana podnela je Zahtev za odobrenje da uloži žalbu na osnovu pravila 73(B) na Odluku po Zahtevu tužilaštva za prihvatanje svedočenja Milana Babića u skladu s pravilom 92*quater* (dalje u tekstu: Zahtev), u kojem je zatražila odobrenje da uloži žalbu na Odluku po Zahtevu tužilaštva za prihvatanje svedočenja Milana Babića u skladu s pravilom 92*quater*, koju je Pretresno veće donelo 16. decembra 2010. godine (dalje u tekstu: Pobjana odluka). Pretresno veće je Pobjanom odlukom prihvatilo delove transkripta svedočenja Milana Babića (dalje u tekstu: Babić) iz predmeta *Milošević*, predmeta *Krajišnik* i predmeta *Martić*, propratne DVD-ove s audio-vizuelnim snimcima Babićevog svedočenja, kao i potvrdu o Babićevoj smrti.¹

2. Dana 6. januara 2011. godine tužilaštvo je dostavilo svoj Odgovor na Zahtev odbrane za odobrenje da uloži žalbu na osnovu pravila 73(B) na Odluku po Zahtevu tužilaštva za prihvatanje svedočenja Milana Babića u skladu s pravilom 92*quater* (dalje u tekstu: Odgovor), u kojem je zatražilo da Pretresno veće odbije Zahtev.

II. MERODAVNO PRAVO

3. Prema pravilu 73(B) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), pretresno veće može odobriti ulaganje interlokutorne žalbe ako se pobjana odluka tiče pitanja koje bi u znatnoj meri uticalo na pravično i ekspeditivno vođenje postupka ili ishod suđenja, te ako bi, po mišljenju pretresnog veća, promptno rešenje Žalbenog veća moglo suštinski da pospeši postupak.

III. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

4. Što se tiče prvog uslova iz pravila 73(B) Pravilnika, Simatovićeva odbrana tvrdi da Pobjana odluka ugrožava pravo optuženog Franka Simatovića (dalje u tekstu: optuženi) na pravično suđenje, pošto se njome "optuženi sprečava da ispita svedoka čije

---

¹ Pobjana odluka, par. 50.

se svedočenje odnosi na dela i ponašanje optuženog Simatovića”.² Obrazlažući kako Pobjana odluka ugrožava njegovo pravo na pravično suđenje, Simatović nadalje tvrdi da Babićevo svedočenje, koje se odnosi na dela i ponašanje optuženog, nije potkrepljeno drugim dokazima izvedenim na suđenju.³ Osim toga, on tvrdi da Babić nije unakrsno ispitan o temama koje se tiču optuženog.⁴

5. Simatovićeva odbrana tvrdi i da se Pobjana odluka “direktno odražava na dužinu i obim suđenja, pošto će Simatović biti primoran da sadržaj Babićevog svedočenja pokuša da ospori koristeći brojna druga dokazna sredstva”.⁵

6. Što se tiče drugog uslova, Simatovićeva odbrana tvrdi da bi se “promptnim rešavanjem ovog pitanja izbegla situacija u kojoj bi Žalbena veće moglo da naloži da se ‘optuženom ponovo sudi u skladu s pravom’ prema pravilu 117(C), ukoliko Žalbena veće po žalbi zaključi da bi prihvatanje Babićevog svedočenja u ovoj fazi postupka bilo pogrešno”.⁶

7. Tužilaštvo u Odgovoru tvrdi da Pobjana odluka “ne narušava Simatovićevo pravo da ospori elemente u Optužnici ili da pobije teoriju tužilaštva o njegovoj individualnoj krivičnoj odgovornosti. [...] Optuženi je imao i imaće dovoljno mogućnosti da unakrsno ispita druge svedoke čiji iskazi potkrepljuju Babićevo svedočenje, kao i da ospori potkrepljujuće dokumentarne dokaze”.⁷ Tužilaštvo podseća da “optuženom neće biti izrečena osuđujuća presuda za bilo koji element Optužnice [...] koji bude potvrđen samo Babićevim svedočenjem na osnovu pravila 92*quater*”.⁸ Osim toga, ako optuženom kasnije bude izrečena osuđujuća presuda na osnovu mnoštva dokaza, uključujući Babićevo svedočenje, ponovno suđenje bi bilo potrebno samo “u krajnje neverovatnom slučaju da Babićevo svedočenje i svi potkrepljujući dokazi budu ocenjeni kao neprihvatljivi”.⁹ Najzad, tužilaštvo navodi da interlokutorna žalba na prihvatanje

---

² Zahtev, str. 4-5.

³ Zahtev, str. 5.

⁴ Zahtev, str. 6.

⁵ Zahtev, str. 3.

⁶ *Ibid.*

⁷ Odgovor, par. 5.

⁸ *Ibid.*

⁹ Odgovor, par.8.

Babićevog svedočenja ne bi suštinski pospešila postupak s obzirom na to da “još nema nagoveštaja koju će težinu Veće pridati tom svedočenju i kako će to svedočenje, s druge strane, uticati na pravičnost postupka ili ishod suđenja”.¹⁰

IV. DISKUSIJA

8. Veće podseća da pravo na unakrsno ispitivanje nije apsolutno pravo, već da se ono može ograničiti u skladu s Pravilnikom – uključujući pravilo *92quater*, koje konkretno predviđa uvrštavanje dokaza u spis bez mogućnosti unakrsnog ispitivanja – kao i relevantnom sudskom praksom.¹¹

9. Što se tiče prvog uslova iz pravila 73(B), Veće smatra da je nerazumno očekivati da se o pitanju da li bi prihvatanje Babićevog svedočenja ugrozilo pravičnost postupka odlučuje odvojeno, to jest izvan konteksta procenjivanja svih dokaza u ovom predmetu od strane Pretresnog veća.¹² Upravo zato interlokutorna žalba po ovom pitanju ne bi suštinski pospešila postupak. Prema tome, zahtev za odobrenje za ulaganje žalbe ne ispunjava nijedan od dva uslova.

10. Osim toga, Veće smatra da bi odobrenje da se u ovoj fazi postupka (neposredno pre mogućeg dostavljanja podnesaka na osnovu pravila *98bis*) uloži žalba moglo dovesti do daljih odlaganja suđenja, a ne do suštinskog pospešivanja postupka. Žalbena veće je dosad zauzimalo stav da se interlokutornim žalbama “prekida kontinuitet prvostepenog postupka, te da njihovo ulaganje treba dozvoliti samo ako će iz toga proisteći znatna korist, to jest, ako prema proceni Pretresnog veća postoji neko važno pitanje koje zavređuje da ga Žalbena veće promptno reši”.¹³ Odbrana nije uspjela da pokaže da je to ovde slučaj.

---

¹⁰ Odgovor, par. 9.

¹¹ Pobjijana odluka, par. 25.

¹² V. takođe *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po Molbi optuženog za odobrenje za ulaganje žalbe na Odluku na osnovu pravila *92quater* (svjedok KDZ198), 31. avgust 2009. godine, par. 12.

¹³ *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73(C), Odluka po Interlokutornoj žalbi tužilaštva na Odluku o formalnom primanju na znanje, 16. jun 2006. godine, par. 17.

V. DISPOZITIV

11. Iz navedenih razloga, na osnovu pravila 73(B) Pravilnika, Veće **ODBIJA** Zahtev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 17. februara 2011. godine
U Hagu,
Holandija